

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa „D...” spółki z o.o. w W. w miejsce Syndyka masy upadłości „C...” spółki z o.o. w W.

przeciwko [...]Spółdzielni Turystycznej "G..." w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 16 grudnia 2016 r., sygn. akt VI ACa [...]15,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od „D...”sp. z o.o. w W. na rzecz pozwanej kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w W. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 września 2014 r., którym oddalone zostało powództwo o zapłatę od pozwanej na rzecz powódki kwoty 1 933 707 zł tytułem pozostałej części wynagrodzenia za wykonane prace projektowe.

Syndyk mady upadłości „C... ” sp. z o.o. w W. oparł skargę kasacyjną na obu podstawach przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi powołał przyczynę objętą art. 398⁹ § 4 k.p.c. Oczywistą zasadność skargi kasacyjnej połączył z niezastosowaniem § 11 ust. 2 umowy zawartej przez strony, dokonaniem błędnej wykładni woli i zamiaru stron umowy, nieuzasadnionego przyjęcia, że dla podwyższenia wynagrodzenia wymagane było zawarcie aneksu, oczywistym naruszeniem art. 60 k.c. Zaskarżony wyrok stanowi w jej ocenie konsekwencję naruszenia także przepisów postępowania przez bezpodstawne pominięcie części materiału dowodowego oraz sporządzenie uzasadnienia, które nie zawierało wskazania i omówienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej, będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji.

Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że powołanie się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania wymaga wskazania na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym

orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzenia wyводу zmierzającego do jego wykazania. Oczywistość naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, niepubl.; z dnia 23 listopada 2010 r., III UK 10/11, niepubl.) z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z motywami zaskarżonego wyroku nie pozwala na stwierdzenie, że spełnione zostały przesłanki, na które powołuje się skarżąca. Nie chodzi zatem o takie naruszenie prawa, które może stanowić podstawę skargi w rozumieniu art. 398⁴ k.p.c. Brak w nim przekonywującego wyводу prawnego o zaistnieniu takiego stanu rzeczy w stosunku do zaskarżonego orzeczenia. Podkreślenia wymaga, że skarga oparta została w przeważającej mierze na podważaniu oceny dowodów i ustaleń faktycznych Sądów obu instancji i przedstawianiu własnej wersji faktów istotnych dla rozstrzygnięcia. Twierdzenie o oczywistości skargi kasacyjnej nie zostało wykazane.

Nie doszło do nieważności postępowania przed Sądem drugiej instancji, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Orzeczenie o kosztach

postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

ał